

FCI – Standard nr 77 / / D

KONTINENTAALNE KÄÄBUSSPANJEL

(Epagneul Nain Continental)

TÕLGE: Dr. J.-M. Paschoud ja Harry G.A.Hinckeldeyn (saksa keelde).

PÄRITOLU: Prantsusmaa ja Belgia.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

17.09.1990.

KASUTUS: Seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 9.
Seltsi- ja kääbuskoerad.

Alarühm 9.
Kontinentaalsed kääbusspanjelid.

Töökatsseteta.

ÜLDMULJE :

Sellel väikesel, võluval ja pika karvaga spanjelil on normaalne ja harmooniline kehaehitus; tema mõõduka pikkusega koon on lühem koljuosast. Ta on elav ja veetlev, samas siiski ka peenutsematu ja uhke oma käitumiselt. Liikumine on vaba ja elegantne. Kerepikkus on mõnevõrra pikem turjakõrgusest.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Pikkus : Pikkust mõõdetakse õlaliigesest kuni istmikunukini.

Suurus : See on turjakõrgusele vastavas mõõdus.

PEA :

Kerega võrreldes normaalsete proportsioonidega, võrreldes suurekasvuliste ja keskmiste spanjelitõugudega on tema pea suhteliselt kergem ja lühem.

PEAPIIRKOND:

Kolju : Kolju ei tohi olla eestpoolt ega külgedelt liiga kumer; mõnel juhul esineb sellel ka kalduvust laubavao moodustumiseks.

Üleminek laubalt koonule : Laubale üleminek on märgatavalt rõhutatud. Raskematel koertel on laubalõige vähem väljendunud, kuid alati siiski märgatav; väiksemate koerte laubalõige on hästi arenenud, kuid siiski järsku astet moodustamata.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel : Väike, must ja ümar, kuid ülaosas veidi lamenenud.

Koon : Koljuosast lühem, õrn, teravneva kujuga ning külgvaates mitte liiga tugevasti nõõrdunud. Mingil juhul mitte ülestõmmatud.

Koonuselg : Sirge.

Mokad : Tugevasti pigmenteerunud, õhukesed ja tihedalt liibuvad.

Lõuad / Hambad : Üsna tugev, hästi sulguv hammastik.

Keel : Keel ei tohi nähtaval olla; veaks tuleb lugeda, kui keel vajub pidevalt suust välja ja ei tõmbu tagasi, kui seda sõrmega puudutada.

Silmad : Üsna suured, laialt avatud ja mitte väljapungituvad silmad on suurte mandlite kujulised. Silmad asetsevad peas suhteliselt laialt ja madalal, nii et silmade sisenurgad jäävad kolju ja koonu eraldusjoonele. Need on tumedad ja hästi ilmekad. Silmalaugude servad on tugevasti pigmenteerunud.

Kõrvad : Nahkjas kõrv on üsna õhuke, kuid tugev. Sõltumata sellest, kas tegemist on rippuvate või püstiste kõrvadega, ei tohi need olla liiga teravatipulised ja seda tuleb hindamisel sõrmedega kontrollida. Kõrvad on kinnitunud pea tagaosale üsna laia asetusega ja teineteisest piisaval kaugusel, nii et koljuosa kergelt kumer kuju jääb hästi nähtavaks.

Rippuvate kõrvadega tõuvariatsioon, mille ilmest tulenevaks nimetuseks on prantsuse keeles *Phalene* : Rahulikus olekus on kõrvad kõrge asetusega, silmatorkavalt ülalpool silmade tasandit; rippuvas asendis ning on sellest hoolimata üsna liikuvad. Need on ehitud lainelise karvaga, mis on sageli nii pikk, et lisab veelgi koerale kaunist väljanägemist.

Püstiste kõrvadega tõuvariatsioon, mille ilmest tulenevaks nimetuseks on prantsuse keeles *Papillon* : Kõrvad on kõrge asetusega ja hästi avatud, küljele suunatud kõrvalehega; kõrvalehe esiserv moodustab horisontaali suhtes ligilähedaselt 45° nurga. Mingil juhul ei tohi kõrv seista teravalt kikkis, mis annaks koerale saksa spitsile omase välimuse – sellise ilmega koer tuleb tingimusteta välja praakida. Kõrvalehe sisepind on kaetud peente, ühtlaselt laines karvadega, kusjuures pikemad neist ulatuvad vaid veidi üle kõrvalehe serva. Seevastu kõrva

välispind on kaetud pikkade karvadega, mis ripuvad rikkalike karvanarmastena üle kõrvaservade.

Kahe tõuvariatsiooni omavaheline paaritamine annab sageli rippuvate tippudega püstiseid kõrvu. Selline vahepealne kõrvakuju on raske viga.

KAEL :

Keskmise pikkusega, veidi kumerdunud kuklajoonega.

KERE :

Ülajoon : Mitte liiga lühike ega ka kükürus või läbi vajunud; samas ei pea see olema ka täiesti tasane.

Nime (lanne) : Kergelt kumerdunud.

Rindkere : Lai, üsna sügav. Rinna ümbermõõt, kahe tagumise roidepaari kohalt mõõdetult peaks vastama ligikaudu turjakõrgusele. Roided on hästi kaardunud.

Alajoon ja kõht : Kergelt üles tõmmatud.

SABA :

Suhteliselt kõrge asetusega, üsna pikk, rikkalike karvanarmastega, mis moodustavad kaunilt sulgja puhma. Koera tähelepanelikkuse korral kaardub saba ülalpool seljajoont, kusjuures sabetipp võib sirgelt selga puudutada; see ei või mingil juhul seljale keerduda või lamedalt liibuda.

JÄSEMED :

Jalad on sirged, tugevad, suhteliselt peeneluulised. Koer ei tohi tunduda kõrgejalgsena. Nii eest- kui tagantvaates on jalad paralleelsed.

ESIJÄSEMED

Õlad : Labaluud on hästi arenenud ning hästi kerele liibunud.

Õlavarred : Labaluuga sama pikkusega ning moodustavad koos nendega normaalse nurga. Hästi kerele liibunud.

Randmeliigesed : Külgvaates märgatavad.

TAGAJÄSEMED

Kannaliigesed : Normaalselt nurgitunud.

KÄPAD :

Üsna pikad, niinimetatud jäneseikäpad, mis ühetasaselt käpapadjanditele toetuvad. Küüned on tugevad, eelistatult mustad, pruuni või valge karvakattega koertel ka heledad (valgetel koertel või valgete käppadega koertel ei ole valged küüned veaks, kui koer ise on muus osas hästi pigmenteerunud).

Varbad on soonilised, kuivad; käpapadjandid on vastupidavad; varvaste vahel on rikkalikult peenestruktuurilist karva, mis ulatub eestpoolt üle käpa ja moodustab teravneva karvapintsli.

LIIKUMINE :

Kõnnak on uhke, liikumine on vaba, sujuv ja elegantne.

KARVKATE :

KARV : Rikkalik, läikiv ja ilma alusvillata karv on laines (mitte ära segada lokilise karvaga), mitte pehme, pigem veidi tugevam ja siidise varjundiga. Üsna peene struktuuriga, veidi laines karv on tasaselt keha kattev. Karvakate sarnaneb inglise kääbusspanjelite omale, kuid erineb selgelt pekingi koera omast; teiselt poolt ei tohi tal aga mingit sarnansust olla saksa spitsi karvaga. Näopiirkonnas, koonul, jalgade esiküljel ja allpool kannaliigeseid on karv lühike. Kereosas on keskmise pikkusega. Kaelal on karv pikem ja moodustab kaeluse ning kaunilt lainelise, üle rinna suunduva kihara. Kõrvadel ja esijalgade tagakülgedel on karvanarmastus; reite tagaosas laotuvad laiaili pehmetest salkudest moodustunud mahukad "püksid". Varvaste vahel peavad

olema peened karvatuustid, mis vaid niipalju välja ulatuvad, et käpad ei muutuks vormituks, vaid laseksid neil pikemate ja hapramatena näida. Pidepunktina : heas konditsioonis karvkattega koertel on karv turjal 7,5 cm ja sabas 15 cm pikkune.

VÄRVUSED : Valgel taustavärvil on lubatud kõik värvid. Nii kerel kui jäsemete osas peab valge olema värvidest ülekaalukalt valitsev. Soovitav on suurema või vähema laiusega valge lauk peas. Lubatud on valge värvijoonis pea alapoolel, kuid suuremas osas valgeks jääv pea on viga. Igal juhul peavad aga mokaade servad, silmalaugude servad ja ennekõike ninapeegel olema pigmenteerunud.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Turjakõrgus : Ligikaudu 28 cm.

Kehakaal : Kaks kategooriat :

1. Isased ja emased kergemad kui 2,5 kg.

2. Isased 2,5 kuni 4,5 kg ja emased 2,5 kuni maksimaalselt 5 kg.

Minimaalne kehakaal : 1,5 kg.

VEAD:

Igat kõrvalekallet eeltoodud punktidest tuleb käsitleda veana, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Lame, õunakujuline või inglise kääbusspanjelite moodi kumerdunud kolju-osa.
- Liiga tugevalt või puudulikult väljendunud üleminek laubalt koonule.
- Mitte must ninapeegel.
- Kumer (kongnina) või nõgus (sadulnina) koonuselg.
- Mittetäielikult pigmenteerunud mokaservad.
- Alahambumus ja märgatav ülehambumus.

- Väikesed silmad, liiga ümarad, pungis, heledat värvi silmad, nähtav silmavalge koeral, kelle pilk on otse ettepoole pööratud.
- Mittetäielikult pigmenteerunud silmalaugude servad.
- Karpkala- või nõguselgsus.
- Rõngassaba, seljale toetuv või küljele laskuv saba (see puudutab saba luulist osa, mitte karvkatet, mis oma pikkuse tõttu salkudena ripub).
- Kõverdunud esijalad.
- Muhklikud randmeliigesed.
- Nõrk tagavööde.
- Tagajalad, mis põlveliigete, kannaliigete või käppade osas on sirgest püstjoonest kõrvale kaldunud.
- Ühekordsed või topeltkannused tagajalgadel on ebasoovitavad kui iluviga. Nende eemaldamine on soovitatav.
- Sissepoole või väljapoole pööratud käpad.
- Käpad, mille küüned ei ulatu maad puudutama.
- Hõre, pehme või tükati salkus karvkate; sirgelt laskuv või turritavalt püstine karv; villav karv; alusvilla olemasolu, mis viitab ristamisele saksa spitsiga.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Roosakaspunane või roosalaiguline ninapeegel.
- Selliselt väljendunud üle- või alahambumus, et lõikehambad pole enam kokkupuutes.
- Lõtvunud või pidevalt nähtavale jääv keel.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, aprill 2005

heaks kiidetud EKL juhatuses_16.03.2006 protokoll nr 3